

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мащенко Андрія Геннадійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів статті 432 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
29 вересня 2022 року
№ 97-3(II)/2022

Справа № 3-63/2021(145/21)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання),
Головатий Сергій Петрович,
Городовенко Віктор Валентинович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мащенко Андрія Геннадійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів статті 432 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Мащенко А.Г. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) приписи статті 432 Цивільного процесуального кодексу

України (далі – Кодекс) щодо виправлення помилки у виконавчому документі та визнання його таким, що не підлягає виконанню.

Автор клопотання просить перевірити частину другу статті 432 Кодексу на відповідність частині першій статті 8 Конституції України; частину четверту статті 432 Кодексу – на відповідність статті 1, частині другій статті 3, частині першій статті 8, частині першій статті 32, частинам другій, четвертій статті 41, частині сьомій статті 43, частині першій статті 55 Конституції України; приписи статті 432 Кодексу в цілому – на відповідність статті 1, частині другій статті 3, частині другій статті 19, статті 21, частині першій статті 32 Конституції України.

Суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає, що у частині другій статті 432 Кодексу міститься словосполучення „або з інших причин“, яке „дає судам безмежний простір для сваволі“, зокрема, в його справі „зазначене надало можливість суду <...> визнати виконавчий документ, виданий судом для стягнення середнього заробітку по трудовому спору таким, що частково не підлягає виконанню у зв'язку з тим, що <...> перерахували більше, ніж було визначено у рішенні“. На думку Мащенко А.Г., частина друга статті 432 Кодексу „не зобов'язує суд встановлювати причини збитків боржника, однак, дає можливість покласти всю відповідальність за неузгодженість законодавства на стягувача“.

Як вважає автор клопотання, застосування судами статті 432 Кодексу „у справах, виконавче провадження по яким закінчене у зв'язку з повним виконанням остаточного рішення суду“ порушує статті 19, 32 Конституції України та „безкінечність судових спорів по одній справі порушує принцип правової визначеності“.

Мащенко А.Г. наголошує, що запроваджений статтею 432 Кодексу „механізм зворотного стягнення з працівника виплат, які він отримав як засіб до існування не відповідає принципу соціальної держави... принципу правової визначеності“; а також „не може вважатися законним позбавлення власника власності просто ухвалою суду, навіть не рішенням“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу підсумовує, що в статті 432 Кодексу, „яка передбачає стягнення з особи грошей відсутній строк для звернення зацікавленої особи з такою вимогою, відповідно норма є інструментом безкінечного судового розгляду і позбавлення прав власності людини і права на засоби до існування та ще і позбавляє особу, на яку накладено стягнення, захисту у суді, зокрема права на касаційне оскарження рішення про стягнення з нього грошей“.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання цитує норми Конституції України, Кодексу та законів України, посилається на рішення Конституційного Суду України, а також на судові рішення у своїй справі, а саме: ухвалу Печерського районного суду міста Києва від 10 липня 2020 року, постанову Київського апеляційного суду від 12 січня 2021 року, ухвалу Верховного Суду у складі Третьої судової палати Касаційного цивільного суду від 2 березня 2021 року, копії яких долучено до конституційної скарги.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Суб'єкт права на конституційну скаргу висловлює незгоду із правозастосуванням судами оспорюваних приписів статті 432 Кодексу та судовими рішеннями у його справі, а також із законодавчим регулюванням питання щодо визнання виконавчого документа таким, що не підлягає

виконанню. Однак зазначене не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Також Мащенко А.Г. не навів аргументів щодо того, яким чином оспорювані приписи статті 432 Кодексу зумовлюють порушення його конституційних прав на власність, на особисте і сімейне життя, на своєчасне одержання винагороди за працю, на судовий захист, а також принципів верховенства права, юридичної визначеності, соціальної держави.

Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме оспорюваний закон (окремі його положення), який був застосований в остаточному судовому рішенні в її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право [ухвали Першого сенату Конституційного Суду України від 13 червня 2018 року № 20-у(І)/2018, Другого сенату Конституційного Суду України від 3 червня 2020 року № 10-уп(ІІ)/2020].

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мащенко Андрія Геннадійовича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) приписів статті 432 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**